

WZARZĄDZENIE Nr 252 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 października 1954 r.

w sprawie ochrony osadniczych gospodarstw rolnych na terenach objętych akcją osiedleńczą.

W celu zabezpieczenia gospodarstw rolnych, przeznaczonych dla osadników w ramach akcji osiedleńczej, oraz zapewnienia ochrony osadniczych gospodarstw rolnych przed samowolnym ich zajmowaniem zarządza się, co następuje:

§ 1. Osadnik wraz z rodziną może objąć zarezerwowane dla niego gospodarstwo rolne na terenie objętym akcją osiedleńczą tylko na podstawie karty osiedleńczej, wystawionej przez prezydium powiatowej rady narodowej bądź z upoważnienia prezydium powiatowej rady narodowej przez prezydium gminnej rady narodowej właściwej ze względu na miejsce położenia gospodarstwa.

§ 2. 1. Objęcie gospodarstwa rolnego przez osadnika następuje z chwilą wprowadzenia go w posiadanie gospodarstwa przez prezydium powiatowej rady narodowej bądź z upoważnienia prezydium powiatowej rady narodowej przez prezydium gminnej rady narodowej właściwej ze względu na miejsce położenia gospodarstwa.

2. Wprowadzenie osadnika w posiadanie gospodarstwa powinno być stwierdzone protokołem, sporządzonym według ustalonego wzoru w 3 egzemplarzach; w protokole należy powołać się na kartę osiedleńczą osadnika oraz dokładnie wymienić wszystkie składniki gospodarstwa, w szczególności wskazać obszar i granice gruntów oraz rodzaje użytków przynależnych do gospodarstwa; przy wprowadzaniu do budynków należy wskazać, jakie budynki lub ich części zostały przydzielone osadnikowi.

§ 3. Zajęcie osadniczego gospodarstwa rolnego wbrew przepisom §§ 1 i 2 stanowi samowolne zajęcie.

§ 4. 1. Odpowiedzialność za należyłą ochronę osadniczych gospodarstw rolnych ponosi prezydium właściwej gminnej rady narodowej, a na terenie całego powiatu — powiatowy zarząd rolnictwa prezydium powiatowej rady narodowej.

2. W przypadku usiłowania dokonania samowolnego zajęcia gospodarstwa prezydium gminnej rady narodowej właściwe ze względu na miejsce położenia gospodarstwa powinno zapobiec temu we własnym zakresie, a gdyby tego nie mogło uczynić — obowiązane jest wezwać niezwłocznie pomocy Milicji Obywatelskiej.

3. Osoby winne niedopełnienia obowiązków określonych w ust. 1 i 2 będą pociągnięte do odpowiedzialności służbowej i karnej.

§ 5. 1. O każdym przypadku samowolnego zajęcia osadniczego gospodarstwa rolnego prezydium gminnej rady narodowej powinno natychmiast — nie później jednak niż w ciągu 24 godzin od otrzymania wiadomości — zawiadomić powiatowy zarząd rolnictwa prezydium powiatowej rady narodowej.

2. Zawiadomienie powinno zawierać opis stanu faktycznego ze wskazaniem gromady, w której nastąpiło samowolne zajęcie gospodarstwa, numeru gospodarstwa oraz osoby, która dopuściła się samowolnego zajęcia, a w miarę możliwości również miejsca poprzedniego zamieszkania i zatrudnienia tej osoby.

3. Prezydium powiatowej rady narodowej (powiatowy zarząd rolnictwa) sprawdza okoliczności powołane w zawiadomieniu i kieruje do właściwego terenowo organu Milicji Obywatelskiej wnioski o wszczęcie postępowania karnego zarówno w stosunku do osób, które dopuściły się samowolnego zajęcia, jak i osób, które udzieliły im pomocy albo nie dopełniły obowiązku ochrony gospodarstw samowolnie zajętych (§ 4 ust. 3).

§ 6. 1. Niezależnie od zawiadomienia, o którym mowa w § 5 ust. 1 i 2, prezydium gminnej rady narodowej obowiązane jest w ciągu 24 godzin od otrzymania wiadomości o samowolnym zajęciu osadniczego gospodarstwa rolnego usunąć osoby samowolnie zajmujące gospodarstwo przez zastosowanie przymusu bezpośredniego w trybie przepisów art. 13, 49 i 50 rozporządzenia o postępowaniu przymusowym w administracji.

2. Jeżeli usunięcie nie mogło być dokonane w ciągu 24 godzin, prezydium gminnej rady narodowej obowiązane jest dokonać usunięcia w trybie określonym w ust. 1 niezwłocznie po ustaniu wyjątkowej przeszkody.

§ 7. Prezydium gminnych rad narodowych korzystać będą przy likwidowaniu przypadków samowolnego zajęcia osadniczych gospodarstw rolnych (§ 4 ust. 2 i § 6) z wszelkiej potrzebnej pomocy organów Milicji Obywatelskiej.

§ 8. 1. Przymusowe usunięcie osób i ruchomości w trybie § 6 powinno z reguły następować do pomieszczeń, w których się one poprzednio znajdowały, a gdyby to nie było możliwe — do pomieszczeń wyznaczonych dla danego przypadku. Pomieszczenia te mogą znajdować się poza daną miejscowością,

2. Pomieszczenia, o których mowa w ust. 1, nie muszą odpowiadać normom zaludnienia i warunkom technicznym, wymaganym dla mieszkań zastępczych w rozumieniu przepisów o publicznej gospodarce lokalami.

§ 9. Koszty związane z opróżnieniem gospodarstwa samowolnie zajętego ponoszą osoby, które dopuściły się takiego zajęcia. Koszty te podlegają ściągnięciu w trybie przewidzianym w art. 51 i 52 rozporządzenia o postępowaniu przymusowym w administracji.

§ 10. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych sprawują nadzór nad wykonywaniem przepisów niniejszego zarządzenia przez prezydium gminnych i powiatowych rad narodowych.

2. Zwierzchni nadzór nad wykonywaniem przepisów niniejszego zarządzenia przez referaty spraw rolnych i zarządy rolnictwa prezydiów rad narodowych sprawuje Minister Rolnictwa.

§ 11. Tracą moc w części uregulowanej niniejszym zarządzeniem przepisy okólnika nr 166 Prezesa Rady Ministrów oraz Ministrów Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej z dnia 11 lipca 1952 r. w sprawie usuwania przez prezydium rad narodowych osób samowolnie zajmujących zagrody rolne na terenach objętych akcją osiedleńczą oraz zwalczania samowolnego zajmowania lokali,

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz